

Velikozna znamenja, da se industrijski položaj izboljšuje. 55,000 brezposelnih delavcev dobilo delo tekom enega tedna

Da se ameriške industrije poravnajo, opazimo po večini v javnosti. Jeklarske tovarne, polagoma, toda sigurno se odpirajo, pojavilo se je večje nasplošno povzpetje v proizvodnji in cene bakra so nadejale, znamenja, da je baker zokrajši prišel do veljave.

Jeklarske tovarne v Clevelandu, Lorain distriktu so tekom enega tedna izboljšale poslovanje, kar je 26 odstotkov, v Youngstown pa celo nekoliko višje. To kaže sicer tekom tega meseca ne pa na računajo, da bi zvišale proizvodnjo za 50 odstotkov, zgoščeno se pa bo to tekom prihodnjega meseca.

Zaloga jekla v raznih skladiščih je za 15 odstotkov višja kot ob istem času lanskega leta.

ob tem času lanskega leta, toda nova naročila bodo kmalu izravnala zalogo. Letos prihajajo naročila hitreje kot lanskega leta.

Wheeling Steel v Portsmouth, Ohio, je odprla nadaljnih tri peči in poklicala zopet 500 ljudi na delo. Tovarna ni poslovala od 26. oktobra.

Tekstilni produkti se niso že od julija meseca lanskega leta tako dobro kupovali kot te dni. Trgovski obrat v preteklem tednu je izkazal prodajo 15,000,000 jardov tekstilnega blaga.

V Detroitu se je včeraj vrnilo na delo 55,000 delavcev pri Chrysler korporaciji. "Počivali" so že od 23. decembra. Tovarne bodo poslovale najmanj 24 ur na teden in največ 32 ur na teden.

Francoski vladi preti padec in polom franka

Paris, 13. januarja. Danes je bil pred francoskim finančnim ministrom George Bonnet, eden najboljsh finančnikov Francije. Z njegovim imenom je prišla v svetovno celotna francoska vlada popularne ljudske fronte. Govoril se, da bo poklican na čelo vlade bivši ministri predsednik Edouard Herriot. Položaj v Franciji je danes tak, kot je bil ob padcu vlade, kateri je načeljeval socialistični ministri predsednik Blum. Skoro je videti, da bo francoski parlament se nagnil bolj k centru, dočim se je dosedaj nahajal na levi. To je, se je nagibal na socialistično stran. Francija ni popolnoma še tako ostre finančne in delavske krize, kot jo ima pod sedanjim socialistično vlado. Ne samo, da so nezadovoljni malomesečanski in trgovski krogi, pač je tudi delavstvo začelo zapuščati svoje levicarske voditelje, ki so se izkazali nezmogljivi v vladni vlado.

Sinček umrl

Včeraj popoldne je preminul mlad sinček John in Frances Kure. Sinček John Albert. Umrl je v Glenville bolnišnici, star tri leta in pol. Družina stanuje na 1249 E. 67th St. Otrokova mati je hčerka znane Schmukove družine, znana kot načelnica vezbalnega krožka št. 50 SZZ. Poleg tega staršev zapušča ranjki tudi brat Leonard. Pogreb se vrši iz hiše žalosti v soboto popoldne ob 2. uri v cerkev sv. Vida pod vodstvom A. Grdina in Sinovi. Družini naše iskreno sožalje.

Manj nesreč

Policija v Clevelandu ima tekom letošnjega leta, namreč v trinaestih dnevih po novem letu, lep uspeh glede preprečenja avtomobilskih nesreč. Lansko leto je bilo tekom prvih trinajstih dni leta že 11 oseb ubitih od avtomobilov v Clevelandu, letos pa ena sama. Policija nenehno ostro pazi na avtomobiliste in slednji so pri vožnji mnogo bolj pazljivi kot v preteklosti.

Za reorganizacijo

Do včeraj se je 39 odstotkov bivših vlagateljev Union Trust banke izjavilo za reorganizacijo banke namesto za likvidacijo. Glasovanje se bo vršilo še do 5. februarja.

Pismo

V naše muradu dobi pismo iz domovine Franciška Kolar.

Srebrni jubilej

Društvo Mir št. 10 S. D. Z. praznuje v nedeljo 16. januarja svoj srebrni jubilej, 25-letnico, odkar je začelo plodonosno delovati v newburških naselbinah in korist naših ljudi. Ob priliki srebrnega jubileja priredi društvo slavnostni banket v S. N. Domu na 80. cesti. Začetek banketa je ob 7. uri zvečer. Kot že znači ime društva so društveni člani skozi vseh 25 let poslovali in delovali v najlepši slogi in miru. Društvo je lepo napredovalo. Med ustanovniki so bili pionirji newburške slovenske naselbine. Več izmed njih jih je še živih. Pričakovati je, da bodo društveni člani v nedeljo na slavnostnem banketu polnoštevilno zastopani, obenem so pa prošeni tudi ostali rojaki, da se v nedeljo spomnijo spoštovanega društva in s svojo udeležbo pomagajo k uspehu ob priliki praznovanja 25-letnice društva.

Tragedija

Scottsdale, Pa., 13. januarja. Smrt je danes posegla vmes v tragedijo, v kateri je nastopal oče, ki se je zaljubil v dekle, ne vedoč, da je dekle njegova lastna hči. Nelson Meese, star 47 let, ni videl svoje hčere Nellie, ki je stara 17 let, od njenega rojstva. Hči je stanovala pri materi in je bila rojena v divjem zakonu. Mati se je pozneje poročila z drugim, s katerim se je pa razporočila in je zdaj živi s hčerjo iz prejšnjega, divjega zakona. Nezakonski oče se je zaljubil v svojo nezakonsko hčer, ne vedoč, da je ona njegova hči. Na starega leta večer je zvedel, kako stvar stoji. Pisal je dekletu hčer pismo, rekoč: "Oh, kako strašno hudo je meni! Ti si edina stvar na svetu, katero sem kdaj ljubil, in sedaj sem doživel, da si moja hči! In tudi ti si me ljubila! Kaj sedaj?" Oče je včeraj ustrelil svojo hčerljubimko, nakar je sam sebi vzel življenje.

Sovjetska vlada označuje škofe kot vohune

Moskva, 13. januarja. Protiverska kampanja je v sovjetski Rusiji sedaj dosegla svoj vrhunec. Že dalj časa so se širile govorice, da sovjetske oblasti aretirajo na levo in desno številne duhovne. Vlada jih nazivlje kot sabotažnike in teroriste. Nova ruska ustava garantira svobodno izvrševanje verskih obredov, toda ne dovoljuje verske propagande. Ker sovjetske oblasti niso mogle glasom ustave škofom drugače do živga, so jih označile za — vohune. Baje so v zvezi s tujezemskimi velesilami, resnica pa je, da bi se komunisti radi popolnoma otresli verskih zastopnikov.

Ana Fortuna umrla

V četrtek zjutraj je preminula dobro poznana slovenska pionirka v Clevelandu Mrs. Ana Fortuna, rojena Zupančič, ki je stanovala pri svojem sinu Antonu na 1093 E. 64th St. Sin Anton je naš dolgoletni in zvesti zastopnik "Ameriške Domovine." Pokojna je bila stara 68 let. Rojena je bila v vasi Male Dole pri Gornjih Srednjem, kjer zapušča sestro Terezijo. V Ameriki se je nahajala nad 30 let. Bila je vdova od leta 1921. Bivala je večinoma pri svojih otrocih, največ pri sinu Antonu. Zanj jih sedem let je bila neprestano v postelji in je družina Antona Fortune v resnici ljubeznivo in častno stregla materi. Mrs. Fortuna je bila ranjki materi stalna strežnica. Poleg sina Antona zapušča ranjka dve hčeri, Ano, poročeno z Mr. Lovrenc Zupančičem, poznanim zastopnikom za Metropolitan Life, in hčer Frances, poročeno Gordon. Zapušča tudi sina Franka, ki je tudi zastopnik Metropolitan Life Insurance Co. in brata Franka Zupančiča v Forest City, Pa. Ranjka je bila članica dr. sv. Vida št. 25 KSKJ. Pogreb ranjke se vrši v ponedeljek iz hiše žalosti ob 9. uri v cerkev sv. Vida pod vodstvom A. Grdina in Sinovi pogrebnega zavoda. Družini Fortuna in sorodnikom naše globoko sožalje. Naj bo ranjki mamici po prestopu zemeljskem trpljenju večni mir in pokoj!

V bolnišnici

V svrhu operacije se je podala v Charity bolnišnico Mrs. Mary Klemenčič, 395 E. 165th St.

Banka bo plačala

Kot se je izjavil dr. Seliškar, bo banka v kratkem plačala 5 ali 10 procentov vlagateljem stare banke. Vsi, ki imajo \$5.00 ali manj na banki, bodo pa dobili vse izplačano.

Tragedija

Scottsdale, Pa., 13. januarja. Smrt je danes posegla vmes v tragedijo, v kateri je nastopal oče, ki se je zaljubil v dekle, ne vedoč, da je dekle njegova lastna hči. Nelson Meese, star 47 let, ni videl svoje hčere Nellie, ki je stara 17 let, od njenega rojstva. Hči je stanovala pri materi in je bila rojena v divjem zakonu. Mati se je pozneje poročila z drugim, s katerim se je pa razporočila in je zdaj živi s hčerjo iz prejšnjega, divjega zakona. Nezakonski oče se je zaljubil v svojo nezakonsko hčer, ne vedoč, da je ona njegova hči. Na starega leta večer je zvedel, kako stvar stoji. Pisal je dekletu hčer pismo, rekoč: "Oh, kako strašno hudo je meni! Ti si edina stvar na svetu, katero sem kdaj ljubil, in sedaj sem doživel, da si moja hči! In tudi ti si me ljubila! Kaj sedaj?" Oče je včeraj ustrelil svojo hčerljubimko, nakar je sam sebi vzel življenje.

Poročilo bančne seje

V soboto, 15. januarja, prišlo "Ameriška Domovina" točno poročilo o poteku zadnje delniške seje North American banke, ki se je vršila preteklo sredo. Poročilo je na našo prošnjo sestavil odgovornik Mr. Leopold Kushlan. Ker je poročilo točno in zelo zanimivo, opozarjamo vse, da ga pazno prečitajo jutri.

Banka znižala dolg

Tekom leta je bivša Guardian Trust banka znižala svoj dolg za \$5,865,784, kot naznanja pomožni državni bančni ravnatelj. Bivša banka si je izposodila pri Reconstruction Finance Corporation \$10,073,079, da je lahko izplačala dividendo svojim bivšim vlagateljem. R. F. C. izrecno posojuje denar za izplačilo dividend vlagateljem zamrznjenih bank, Guardian Trust banka dolguje sedaj svojim vlagateljem še \$28,339,831. Tekom leta 1937 je izplačala \$11,252,915 in je še ostalo čistega dobička \$250,000. Delničarji bivše banke so vplačali kot dvojno obveznost \$803,000.

Prišli na pogreb

Na pogreb pokojnega Antona Palčiča so dospeli: brat Ernest Palčič in soproga iz Gowanda, N. Y., in brat Frank iz Brooklyn, N. Y. Pogreb se vrši danes dopoldne.

Zadušnica

Za pokojno Frances Matjašič se bo brala sv. maša ob prihodnji četrti obletnici smrti v soboto 15. jan. v cerkvi sv. Vida ob 8. zjutraj. Prijatelji so prijazno vabljeni.

Pozdrav iz Floride

Miss Frances Medved nam piše iz Miami, Fla., da je tam prav vroče in prijetno zraven. Lepo pozdravlja vse prijatelje v Clevelandu. Lepa hvala, Frances.

Kako dobijo brezposelni WPA javna dela

Councilman 23. varde John Novak nam sporoča: Vsi oni, ki so brez dela in ki želijo dobiti WPA delo, morajo imeti potrebne listine, ko se registrirajo za delo. Imeti morajo Social Security karto, katero lahko dobijo, ako je še nimajo, v uradu 521 Union Trust Bldg., vogal 9. ceste in Euclid Ave. Imeti morajo tudi karto, ki kaže, da so se registrirali v uradu za posredovanje dela. Urad se nahaja v pritličju mestne hiše. Ker se bo gotovo mnogo moških in žensk oglasilo za registracijo, bi rad videl, da pridejo k meni, predno naredijo prošnjo za delo in jaz bom osebno skrbel, da se jim pomaga. Tudi bo za nje potem mnogo laglje, ko naredijo prošnjo za WPA delo, kajti njih prošnje bodo pripravljene ob času, ko dobijo delo. Toda te prošnje se lahko založijo ali zgubijo in jaz želim tem ljudem pomagati, da ne bodo predolgo čakali. Podrobnosti lahko izveste pri councilmanu John M. Novak, 1125 E. 71st St.

U. S. pomagajo Mehiki z nakupovanjem srebra

Washington, 13. januarja. Zakladniški tajnik Morgenthau je potrdil poročila, ki so dospela iz Mehike, da namerava ameriška vlada kupiti v Mehiki 25,000,000 unci srebra. Tozadevni sporazum je bil narejen 31. decembra v namenu, da se prepreči nestalno cenovno srebra na svetovnem trgu. Ameriška vlada bo plačala 45 centov za unco srebra. Zedinjene države bodo še naprej kupovale srebro in sicer toliko časa, dokler ne doseže srebra vrednost \$1.29 za unco, kar je normalna cena srebra.

Hitler je baje posvaril japonsko armado

Berlin, 13. januarja. Nemški diktator je baje posredoval, da japonska vlada ni uradno naznanila vojne Kitajcem. Hitler je dal Japoncem jasno razumeti, da pomeni japonska vojna napoved Kitajcem takojšnjo posredovanje od strani evropskih velesil, ki bi bile primorane braniti svoje interese na Daljnem vzhodu. To bi pa imelo nezaslišane posledice in splošno vojno.

Zaroka

Za novo leto sta se zaročila Mr. Frank Oblak in Miss Josephine Kužnik. Frank Oblak je sin poznane družine Mr. in Mrs. Frank Oblak, 1237 E. 167th St., Miss Josephine je pa hčerka Mr. in Mrs. Joseph Kužnik, 1214 E. 168th St. Mladima zaročencema želijo prijatelji obilo sreče.

Mladinski zbor

Redna mesečna seja staršev Mlad. pevskega zbora SDD na Waterloo Rd. se vrši v ponedeljek 17. jan. v SDD, Waterloo Rd. ob 7. zvečer. Prosimo vse starše, da se udeležijo seje zlasti radi koncerta, ki se bo vršil 6. febr. Seja članov zbora pa se vrši isti dan. Pričetek ob 5. uri popoldne.

Zadušnica

V soboto se bo v cerkvi sv. Vida ob 6:30 zjutraj brala sv. maša za pokojno Angelo Tomšič ob priliki četrti obletnice smrti ranjke. Prijatelji in sorodniki pokojne so prijazno vabljeni.

Vlada Zedinjenih držav posreduje, da prepreči nadaljne boje v delavskih vrstah. Nadaljni spori med voditelji raznih delavskih organizacij

Washington, 13. januarja. John R. Steelman, načelnik statističnega oddelka v delavskem oddelku zvezne vlade je naznanil, da bo vlada posredovala, da ne pride do nadaljnjih spopadov in bojev v delavskih vrstah.

Namesto da bi nasprotovanje med American Federation of Labor in med Committee for Industrial Organization odnehalo, se je zadnje tedne opazilo, da je mržnja med obema organizacijama vedno večja.

Vlada je prišla do prepričanja, da spori v delavskih vrstah ne škodujejo vladi sami, pač pa v največji meri delavcem samim. Dočim je ogromna večina organiziranega delavstva za sporazum, pa gotovi delavski voditelji nasprotujejo sporazumu.

Alexander Whitney, pred-

sednik organizacije železniških uslužbencev, ki je ena izmed neodvisnih delavskih unij, je izjavil, da ima načrt, glasom katerega pride lahko do sporazuma med delavskimi voditelji.

Iz New Yorka se pa med tem sporoča, da je prišlo do novega spora med John Lewisom, voditeljem C. I. O. organizacije, in med David Dubinskijem, ki je načelnik ene največjih unij, ki spadajo k C. I. O.

Dubinsky je javno zahteval, da gre Lewis na delo in se bori za spravo z American Federation of Labor. Lewis je odgovoril, da "s kruki pri A. F. of L." nima nobenega opravka. To je razjezilo Dubinskija, ki je zagrozil z izstopom iz C. I. O. organizacije. Tako se je boj v delavskih vrstah zopet poostрил.

Sodnik je prihranil zvezni vladi \$100,000

Salt Lake City, Utah, 13. januarja. Zvezni sodnik Tilman Johnson se je včeraj dobrodušno smejal ob svojem 80. rojstnem dnevu, ko je pomislil, da je prihranil zvezni vladi \$100,000. Kot zvezni sodnik je imel pravico stopiti v pokoj pred 10. leti, ko je splošil 70. leto. V pokoji bi dobival polno plačo \$10,000 na leto, dočim bi na njegovem mestu se nahajal drugi sodnik. Sodnik Johnson je posloval kar naprej in je izjavil, da bo deloval, dokler mu odvetniki ne povedo, da je nezmožen za svoje delo.

Vest iz domovine

Mr. Dominik Dekleva, 1103 E. 67th St., je dobil žalostno vest, da mu je v Mali Pristavi pri St. Petru na Krasu umrla ljubljena mati Ivana Dekleva, rojena Sprohar. Ranjka zapušča tu sina Dominika, Jima Dekleva v Gowandi, N. Y., v Argentini sina Antona, v domovini pa sina Jakoba in hčer Pavlo, poročeno Turk. Bodi ranjki blagi mamici ohranjen časten spomin in naj ji bo rahla domača zemlja.

Srnjakova večerja

V soboto večer 15. januarja priredi St. Clair Hunting klub srnjakovo večerjo in ples v S. D. Domu na Waterloo Road. Igrala bo izvrstna godba. Postrežba najboljša in zabava imenitna. Pridite in se zabavajte med slovenskimi lovci.

Delniška seja

Letna seja delničarjev SND na 80. cesti se vrši v nedeljo 16. januarja ob 1:30 popoldne. Prosi se vse delničarje, da pridejo točno, da se lahko začne pravočasno in konča pravočasno, ker je zvečer prireditve v dvorani. Pridite in slišali boste poročilo o poslovanju v preteklem letu.

Boy Scouts

Peto obletnico bo praznovala Boy Scout organizacija znana pod imenom "Saratoga," ki je oddelke lokalne čete 250. Praznovanje se vrši nocoj večer ob 8. uri v St. Clair kopališču. Skupina je bila organizirana 10. januarja 1933. Na programu je ples in druga zabava. V odboru za program so: Felix Danton, Joseph Zajc, John Ross, Frank Jakšič Jr. in John Ajster Jr. Veterani skupine bodo odlikovani.

Pijani mornarji na parniku ku President Hoover

San Francisco, 13. januarja. Tu se vrši zaslivanje, ki naj dožene, kako se je ponesrečil ameriški potniški parnik President Hoover, ki je 10. decembra naletel na sipine v bližini japonskega otoka Hošoto v bližini Formose. Mnogo potnikov, katere so rešili, je pred izpraševalno komisijo izjavilo, da so bili mornarji na krovu parnika pijani in da niso mogli paziti na gibanje parnika. Mnogo potnikov se je tudi pritožilo, da so bili oropani od mornarjev, da so jih slednji preklinjali in se sicer "nesramno obnašali." Parnik President Hoover je popolna zguba.

Smrtna kosa

Včeraj zjutraj je umrl rojak Anton Anžur, 1417 E. 51st St. Pokojni je bil star 57 let. Bil je vdovec. Žena mu je umrla pred 14. leti. Stanoval je pri svoji hčeri Ivani, poroč. Strauss. Poleg nje zapušča tudi sina Antona in Josepha ter hčer Jennie. Družih podatkov o njem ni bilo mogoče dobiti. Pokojni je bil član društva Slovenec št. 1 SDZ. Pogreb se vrši v ponedeljek zjutraj iz pogrebnega zavoda A. Grdina in Sinovi. Bodi ranjke-mu ohranjen blag spomin.

Pokojni je bil rojen v Nadgradu, fara Cernuče. Doma zapušča dve sestri, dva svaka Ferdinanda in Franka Starina ter svakinjo Rose Zdovec.

Prva obletnica

V nedeljo 16. januarja poteče eno leto, odkar je preminul Viktor Opaškar. V ta namen se bo brala sv. maša v cerkvi sv. Vida v ponedeljek 17. januarja ob 8. uri zjutraj. Sorodniki in prijatelji pokojnega so vljudo vabljeni.

Spomenik Maschketu

Prijatelji pokojnega republikanskega političnega Maschketa v Clevelandu so nabrali \$10,000 v spomin Maschketu. Ta denar se bo vložil v poseben fond, iz katerega se bo plačevala šolnina za kakega dijaka.

Zadušnica

V nedeljo 16. januarja se bo ob 11. uri dopoldne brala peta sv. maša v cerkvi sv. Kristine za pokojno soprogo Johano Kranz, 19006 Mohawk Ave. Sorodniki in prijatelji so prošeni, da se udeležijo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3, 1878.

No. 11, Fri., Jan. 14, 1938

Roosevelt je govoril

Na Jacksonov dan je predsednik Roosevelt zopet imel značilen govor, katerega vsebina je bila posvečena malemu človeku, zatiranemu. Ponovno je obljubil, da bo nadaljeval s svojim bojem proti silnim interesom, ki zahtevajo za sebe vse, a za malega človeka v mnogih slučajih nimajo niti drobtine.

"Dokler bomo imeli med našim ameriškim narodom malenkostno število ljudi, ki imajo vsega preveč, dokler bo ena tretina ameriškega naroda potrebovala najnujnejše, da se obleče in potolaži vsaj enkrat v tednu glad, toliko časa moramo vztrajati v našem boju proti interesom, katerih nobena zgodovina, nobeno trpljenje ogromne mase naroda ni izučilo, da je predvsem potrebno vedeti, da mora biti narod zadovoljen, predno bo miren.

"Narod pa ne more biti zadovoljen, ako ga tarejo dan za dnevom skrbi, kako bo jutri živel, ako bo posamezen delavec leto za leto iskal delo in z njim zaslužek, katerega ne more dobiti. Čas je prišel za Ameriko, da znova proglašajo svojo neodvisnost. To pot ne v političnem oziru, kajti v tem oziru smo vsi svobodni, toda v gospodarskem oziru. Čas je prišel, da sleherni pravi in značilen Amerikanec prime za delo in se bori z menoj, da ustvarimo v tej naši tako bogati deželi ljudsko srečo in zadovoljnost, da odstranimo strah in skrbi za bodočnost.

"Kaj nam pomaga, ako imamo v Zedinjenih državah 400 ljudi, ki posedujejo mnogo tisoč milijonov dolarjev! Kaj nam pomagajo učeni odvetniki, dalekovidni inženirji, moderni stroji, ko pa mora pri vsem tem povprečni Amerikanec stradati. Moja administracija je šla tozadevno tako daleč, dokler je mogla, in v tem svojem boju tudi v bodoče ne bo odnehala. Toda sam ne morem nadaljevati boja. Z menoj morajo sodelovati vsi oni, ki imajo v resnici plemenito prepričanje, da je Amerika lahko srečna, ako se premoženje bolj pravično in pošteno razdeli med vse ljudi.

"V tem oziru se danes ne moremo smatrati kot zastopniki demokratov, pač pa kot zastopniki ameriškega naroda. Slab je demokrat, ki se trka na prsa s svojo demokracijo, toda ne doprinese ničesar, da bi na demokratski način v resnici pomagal gladiti pot k boljšemu življenju. Dober je republikanec, ki sodeluje z menoj in skuša ustvarjati nov položaj večje sreče in zadovoljnosti.

"Politika pri narodni mizeriji ne sme imeti besede. Stranka se neha, kadar narod strada, kajti končno je človek — človek, brez razlike, kakšnega mišljenja je, in naša krščanska dolžnost je priteči mu na pomoč vselej, kadarkoli se nahaja v potrebi. Res je, da so poštene demokrati prvi prišli na to idejo, pomagati svojemu bližnjemu, toda koliko jih je, ki te ideje še danes ne morejo zapopasti in še vedno živijo v svetu sebičnosti in zavisti. Demokratska stranka je ustvarila nove smernice in cilje za boljšo bodočnost Amerike, toda ne samo demokrati, pač pa vsi Amerikanci, ki razumejo te cilje, bi morali pomagati vladi, da se čimprej uresniči.

"Jaz sam sem demokrat," je nadaljeval Roosevelt in se držim principov, katere propagira demokratska stranka po načelih velikega Jacksona. Toda dejstvo, da sem demokrat, mi nikakor ne daje pravice, da volim izključno za vsakega demokrata, ki se pojavi na glasovnici. V tem oziru moramo rabiti svoj razum ne pa slepo strankarsko politiko. Bilo je v letu 1904. Onega leta je kandidiral za predsednika Zedinjenih držav republikanec Theodore Roosevelt. Jaz kot demokrat sem volil za njega, ne iz vzroka, ker je bil republikanec, pač pa ker sem smatral Theodorja Roosevelta za bolj sposobnega človeka, za državljana, ki je čutil s svojim narodom v velikem nasprotstvu s tedanjim demokratskim predsedniškim kandidatom Parkerjem, katerega so postavili za kandidata — ne mali ljudje, ne ogromna večina ameriškega naroda, pač pa privatni interesi.

Theodore Roosevelt je bil prvi, ki se je držnil kot predsednik napasti monopole, truste in korporacije, katere je označil kot "zločince ameriškega narodnega premoženja." Jaz sem ga občudoval v njegovem boju. Roosevelt kot predsednik ni zastopal republikanske stranke in njenih magnatov, pač pa je zastopal interese ameriškega naroda, povprečnega Amerikanca.

"Pri delu za narod ne glejmo na stranke, pač pa glejmo na principe stranke. Ako so dobri, nam bodo v obilni meri služili, da nadaljujemo z bojem toliko časa, da se nam vsaj deloma posreči ustvariti v naši deželi bolj krščansko, bolj pošteno naziranje glede usode in bodočnosti povprečnega ameriškega državljana."

Kaj pravite?

Iz Euclida smo dobili sporočilo, da ni res, da bi bil kdo predložil županu Simsu račun za \$40 za dopis. Dotična svota je bila za ogle v raznih časopisih, torej da ni bilo nobenega grafitu in da je bil oni, ki je poklical nas, v zmoti. Torej naj se le pomenijo med seboj kako in kaj.

BESEDA IZ NARODA

Na seji v mestni zbornici

Kljub temu, da sem z novim letom s seboj napravil enoletno pogodbo, da se ne bom v politiko aktivno spuščal, me je radovednost gnala 3. januarja v mestno zbornico, da vidim naše mestne očete, kako zborujejo. Poznani trgovci John Tomažič in spoštovani gostilničar Mike Vraneža iz Grovewood Ave. sta bila moja partnerja, ko smo drveli proti mestni hiši, da vidimo one, ki bodo delali mestne postavne. Moja ženica nismo mogli pritegniti seboj, ampak nam je izstopila na 60. cesti in St. Clair Ave., češ, da se ne izplača gledati modrih mestnih glav. Imela je prav, toda žal, mi trije smo to šele izvedeli pozneje, ko je bil cirkus končan.

Stopimo v mestno zbornico, da vidimo, kaj se je v njej godilo. Po hodnikih mestne hiše smo hodili, kakor bi ta bila naša. Kako ne, vsaj smo se zavedali, da imamo štiri slovenske mestne očete. Če pa prištevamo, Hrvatke, Poljake, Čehe in ostale Slovence, smb čutili, da smo v večini.

Na električnem dvigalu zabrenči John Tomažič v obraz operatorju: drugo nadstropje. Moji prijatelja in nič ne reče. Mike Vraneža vpraša, kam da gremo, John odgovori: "Če ne bo prostora v pritličju, pa na galerijo." Bilo je tako.

Na hodniku nam prileti skoro v naročje mestni oče Anton Vehovec, ki je nosil v gumbici rdečo rožo, veliko kot mal klobuk. Stisnemo si roke, prijateljsko izmenjamo par besed, ko pristopim k nam policaj ter nas obgovori v materinščini. Kdo je, se ga nisem upal vprašati, ker me je dobro poznal in me ogovarjal po mojem poslu, toda končno je fin dečko, dober fant in vsega upoštevaje vreden mladenič, ki se ne stramuje poleg drugih materinščino govoriti.

John Tomažič vpraša Mr. Vehovec, kako bo z demokrati noč in če imajo skupen dogovor radi predsednika mestne zbornice. Mr. Vehovec odmaje in pravi, da se ne morejo zediniti, da bi skupno volili. Mr. Vehovec je izjavil, da po njegovem bi bil najboljši Reed, kar smo mi tudi pritrdili. Za par besed smo se ustavili pri Mr. John Novaku in ga prosili, naj bodo skupni in naj izvolijo demokrata za predsednika mestne zbornice. Odmajal nam je z glavo in rekel, da je nemogoče se zediniti na kandidaturi Mr. Reeda. Razšli smo se in stopili na galerijo med tem, ko se je zborovanje pričelo. Zdelo se mi je, da se zborovanje otvorili s kravim zvencem in če sem pozneje mislil, čemu to, ko se je seja pričela, sem uganiko rešil — ker drugega zvonjenja niso bili vredni.

Pritličje in galerija je bila nabito polna. Dobili smo le toliko prostora, da smo stegovali svoje vrstove preko ram v votlino mestne zbornice, kjer je bil desno zborovalni prostor. Zdelo se nam je, da smo se v par urah radi stezanja potegnili najmanj za pol čevlja. Koliko nas je bilo ne vem, vem pa to, da je bil vsak drugi črnopolst sohravljan.

No pa pogledimo, kako se voli na račun ljudskih davkov. Pred mikrofonom stoji klerk mestne zbornice, tolče s kladivom in opozarja publiko in mestne očete na red zborovanja. Vse je tiho, samo publika, katere je štela po moji oceni nad 6.000 duš, šumlja in se med seboj prereka. Klerk izza visoko stoječe klopi gleda desno in levo, kjer v polkrogu sede mestni očete, njih žene ali svoji ter časopisni reporterji. Med klerkom in sedežimi mestnih odbornikov pa šviga časopisni fotograf, ki vzame na plošče onega, ki modro ali bedasto govori. Najrajši ga

"flikne," kadar se kdo razburi. Imenitna in pristna ameriška ideja.

Tam v srednji klopi vstane po konci mestni oče in oporeka klerku o načinu, kako bomo volili. K mikrofonu pokličejo tolmača zakona, ki jim pove, kaj je v smislu mestnega čarterja. Komaj tolmači en odlomek iz mestnega čarterja, že je vprašanje po drugem itd. Minuti dve uri dolge in vroče debate, kjer si poizkušajo svojo modrost in zgovornost, pa vstane sivolasi mestni oče in pravi: "Dajmo po starem!" "Glasovanje," za vpije klerk in glasuje se po imensko. Ostalo je vse po starem, le toliko je bilo spremembe, da je postal vsak mestni oče za dve uri starši na račun ljudskih davkov. Klerk, zavedajoč se, da gre tudi za njegovo kožo, hoče ugoditi eni kot drugi strani, da jih pridobi, ko se bo vadljalo za njegov plašč. To pot je videl pri republikancih solidarnost, zato jim je posvečal več pažnje, nege in ugodnosti. Želodčno prepričanje je prvo, si misli modri mož in ko to mine, pa pridejo principi stranke, kateri slučajno pripada.

"Nominacija!" zavpije klerk. Tam levo v drugi klopi stoji pokonci starosta mestnih očetov, pretkan politik in politični lisjak Finkle in z donečo, skoraj jokajočo besedo nominira po njegovemu nazoru v Ameriki najboljše in najzmožnejšega mestnega očeta Mr. DeMaioresa. Zbornica burno aplaudira. Tam v desnem polkrogu stoji Mr. Anton Vehovec in v kratki kvalifikaciji nominira W. Reeda. Zbornica bolj rahlo aplaudira. Skoro v centru zborovalnih klopi sedi mož z svitlo belo glavo, skloni se vnaprej, vstane in dvigne svoj glas. Bil je John M. Sulzmann. Njegov glas odmeva, se razlega in doni po zbornici, ko nam pripoveduje o najboljšemu županu Burtonu in najboljšem direktorju postav. Nekateri ne verjamejo, da vse to pride iz ust moža, ki se pred publiko kvalificira za 100% demokrata oziroma za največjega zagovornika človeških pravic. "Srečni smo lahko, da imamo tako dobrega župana kakor je župan Burton!" je vpil na vse grlo. Skoda, da ni še pridjal, da smo srečni v Clevelandu, da ima policija krepke, če je kje kakšen štrajk, da lahko na ukaz župana po glavi delavca tepe ko vpraša kapitalista za svoje pravice. Meni se zdi, da bi mi lahko rekli: srečni bi bili, če ne bi imeli takih mestnih zastopnikov, ki bi hvallili Burtona, da nam je dober gospodar in župan. Pregovor pravi: "Otroci in stari ljudje so enake pameti."

"Jaz poznam moža, ki je vse svoje življenje demokrat, je vse storil za principe stranke, vse žrtvoval za stranko itd. do največjega mučeništva." Radi vseh teh kvalifikacij, ki ga usposobljajo biti predsednik mestne zbornice, nominiram John M. Sulzmana. Nominiral se je sam. V zbornici se pojavi gronk smeh, ki se polagoma poleže. Sivolasi mož se vsede in pričnejo se volitve.

Klerk čita po abecednemu redu mestne očete in prvi je bil demokrat Lewandovsky je prvi glas. Prihodnji DeMaiores itd. Republikanci volijo solidno svojega kandidata, demokratje pa eni Lewandovskega, drugi Sulzmana, tretji Reeda, četrti skočijo v republikanski tabor po DeMaioresa in peti volijo sebe. Splošna nesloga, sebičnost in razdrapanost v demokratski liniji. Razglašen je rezultat in publika aplaudira. Mi se pa od sramote dvignemo in gdnjajje oddidemo, odkoder smo prišli. Ko smo zapustili mestno zbornico je John prvi, Mike drugi in jaz zadnji se pritožil, da je bilo

škoda zapraviti večer.

Dovolj naj se mi, da povem svoje vtise v mestni zbornici. Rečem le toliko, da če se hočemo mestni očete navaditi, kako se hitro točno in gentlemano seje vodijo, naj pridejo na naše društvene seje in tam se bodo navadili mnogo, česar do sedaj ne znajo. Pri nas ima beselo delavec, ki izluči svojo zdravo idejo iz lastne izkušnje, tam pa so labisti, ki jih ideje prodajajo. Ne vsem — izjem imamo bolj malo. Seveda, če imajo kravji zvonce za simbol, ni čudno njih "domače" zborovanje.

Joško Penko, navzoč državljan.

Uspehi pri Slovenskem domu na Holmes Ave.

V nedeljo dne 16. januarja se vrši v Slovenskem domu na Holmes Ave. letna delniška seja. Vsak delničar bo prejel v roke letno poročilo, iz katerega bo razvidno poslovanje v minulem letu. Letni zaključki so gotovi in izkazujejo, da je bilo v posloppju Slovenskega doma \$25,737.71 prometa. Čisti dobiček pa dosega vsoto \$2,095.22 in je zadovoljiv, če pomislimo, da zadnja dva meseca smo komaj stroške krili radi novo nastale delavske krize. Letni zaključek izkazuje, da smo preteklo leto imeli okrog 25 procentov večji promet in z njim tudi enak dobiček.

Rekordi pri vknjižbi izkazujejo, da se je zadnjič v letu 1932 plačalo redno tekoče obresti. V letu 1936, ko sem prevzel tajništvo, je korporacija dolgovala na zaostalih obrestih okrog \$1,900 obresti in nad \$2,300 na zaostalih davkih. Da smo izbrisali kazen na davke, sva istčasno poročevala pri SDZ predlaski direktorski predsednik Jim Šepic in jaz, da je iste SDZ plačala in s tem nam prihranila nad \$200. SDZ nam je šla na roko in pripisala plačane davke k originalni vknjižbi. Kot istčasni direktorski predsednik Jim Šepic in jaz tajnik sva za proti uslugo obljubila, da bomo vnaprej plačevali mesto \$100.00 mesečno, \$175.00. To smo vršili vse do danes in upati je, da se bomo tudi vnaprej tega plačila držali. Če pri tem plačilu dosledno ostanemo, bo vknjižba plačana po 12 letih. Zdi se mi, da ta korak je bil dober in posrečen, če se ga bomo tudi vnaprej držali.

Nekateri so mnenja, da gre dobro naprej ker so v direktoriju previdni mpže. Ni temu vse. Tukaj je faktor, kakšni so časi in kakšna je ko-operacija delničarjev. Za mojo osebo naj omenim, da si ne pripisujem nikakih uspehov, ampak poudariti marom, če smo uspehe dosegli, smo jih le potom dobre volje onih, ki so nas podpirali in nam stali ob strani. Še boljši možje ali žene v direktoriju ne napravijo ničesar, če ni sodelovanja od strani naselbine, društev, delničarjev in onih, ki jim je narodni dom pri srcu. Da se je trda skorja ledu prebila, ne gre zasluga samo sedanjemu direktoriju, ampak da se nazaj, ko so bili časi slabši, stroški veliki in dohodki pišli.

Cenjeni delničarji Slovenskega doma, vljudno vas naprošam, posetite v nedeljo ob 1. uri popoldne delniško sejo, da priporečajte stvari, ki bodo ustanovi koristne. Posebno vljudno pa vabim stare delničarje, pionirje, da nas posetijo in se prepričajo, kako gre njih zasejano seme v povoljno klasje.

Joško Penko, tajnik.

Društvo Naš dom št. 50 SDZ

Članstvu se vljudno naznaja, da se vrši prihodnja mesečna seja v soboto 15. januarja ob sedmih zvečer. Prošeni ste, da se udeležite v obilnem številu. Slišali boste trimesečno in obnem celoletno stanje društvene blagajne. Omeniti želim, da je bil sklep decemberske seje, da

vsak član in članica v odraslem oddelku plača en dolar v društveno blagajno in sicer v mesecu juniju ali juliju. Gotovo vam je znano, da pri našem društvu ni društvene naklade, zato je potrebno, da dobimo za tekoče izdatke. Prošeni ste, da to upoštevate.

Nadalje želim omeniti, da bom pobiral asesment kot dozdaj in sicer na seji, potem pa 25. v mesecu na 8601 Vineyard Ave. pri Bizjaku. Če pride 25. na nedeljo, potem bom pobiral v soboto na 24. in vselej od 6:30 do 8:30 zvečer. Prošeni ste, da si to zapomnite.

Nadalje, komur nikakor ni mogoče plačati, kot sem zgorej omenil, potem naj plača pri tajniku na domu, toda ne pozneje kot 26. v mesecu. Upam, da boste upoštevali to pojasnilo.

Nadalje je bilo sklenjeno, da bomo priredili eno veselico v korist društva in sicer enkrat med letom. Omeniti želim tudi, da imamo pri našem društvu tudi mladinsko društvo pod imenom "SDZ Buds," katero zelo povoljno napreduje. Obdržuje svoje seje vsako drugo soboto v mesecu. Upam, da pod novim nadzornikom Bill Oblakom, 7918 Rosewood Ave., bodo gotovo še bolj napredovali. Na zadnji seji v soboto je bila zelo velika udeležba kljub slabemu vremenu. V imenu društva se želim zahvaliti Mr. Joseph Okornu, Mr. Max Travnu in Mr. Louis Rozmanu, ker so nas posetili ta večer. Mr. Traven je kazal slike od olimpiade in razvija zastave društva Kraljice Miru št. 24 SDZ. Seve, to je nas odrasle bolj zanimalo, ampak ko je pokazal slike "Our Gang," tedaj je pa mladina bruhnila v smeh in reči moram, da smo se morali vsi smejeti, ne samo mladina.

Nadalje moram omeniti, da so ti mladi sklenili prirediti zelo lepo in zanimivo igro oziroma dve, eno v slovenskem, eno v ameriškem jeziku in to dne 13. februarja. To bo na "Valentine Day" ob šestih zvečer. Po igri bo ples, za katerega bo igral dobro poznani orkester Jankovič. Prošeni ste, da sežete po vstopnicah, kadar vas eden ali drugi od teh mladih obišče. Vstopnice se bodo prodajale po 35 centov in do starosti 14 let po 10 centov. Igralci se že sedaj pridno učijo ter komaj čakajo nedeljo 13. februarja. Gotovo jim ne boste odrekli, ako boste vprašani, da jih ta dan posetite. Zagotavljam vam, da boste imeli užitek pola večer. Vse to se bo vršilo v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Omeniti želim, da bodo ta dan tudi nastopili razni talenti v petju, v umetnem plesu in raznih muzikalnih instrummentih. Predstava bo veliko več vredna kot 35 centov. Toda za prvič vam hočem pokazati kaj znajo. Torej dajmo jim priznati za našo veliko udeležbo ter jim obenem damo še večji pogum za nadaljno delovanje za boljšo in večjo SDZ.

Frank Pugelj, tajnik.

Nadalje moram omeniti, da so ti mladi sklenili prirediti zelo lepo in zanimivo igro oziroma dve, eno v slovenskem, eno v ameriškem jeziku in to dne 13. februarja. To bo na "Valentine Day" ob šestih zvečer. Po igri bo ples, za katerega bo igral dobro poznani orkester Jankovič. Prošeni ste, da sežete po vstopnicah, kadar vas eden ali drugi od teh mladih obišče. Vstopnice se bodo prodajale po 35 centov in do starosti 14 let po 10 centov. Igralci se že sedaj pridno učijo ter komaj čakajo nedeljo 13. februarja. Gotovo jim ne boste odrekli, ako boste vprašani, da jih ta dan posetite. Zagotavljam vam, da boste imeli užitek pola večer. Vse to se bo vršilo v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Omeniti želim, da bodo ta dan tudi nastopili razni talenti v petju, v umetnem plesu in raznih muzikalnih instrummentih. Predstava bo veliko več vredna kot 35 centov. Toda za prvič vam hočem pokazati kaj znajo. Torej dajmo jim priznati za našo veliko udeležbo ter jim obenem damo še večji pogum za nadaljno delovanje za boljšo in večjo SDZ.

Nadalje moram omeniti, da so ti mladi sklenili prirediti zelo lepo in zanimivo igro oziroma dve, eno v slovenskem, eno v ameriškem jeziku in to dne 13. februarja. To bo na "Valentine Day" ob šestih zvečer. Po igri bo ples, za katerega bo igral dobro poznani orkester Jankovič. Prošeni ste, da sežete po vstopnicah, kadar vas eden ali drugi od teh mladih obišče. Vstopnice se bodo prodajale po 35 centov in do starosti 14 let po 10 centov. Igralci se že sedaj pridno učijo ter komaj čakajo nedeljo 13. februarja. Gotovo jim ne boste odrekli, ako boste vprašani, da jih ta dan posetite. Zagotavljam vam, da boste imeli užitek pola večer. Vse to se bo vršilo v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Omeniti želim, da bodo ta dan tudi nastopili razni talenti v petju, v umetnem plesu in raznih muzikalnih instrummentih. Predstava bo veliko več vredna kot 35 centov. Toda za prvič vam hočem pokazati kaj znajo. Torej dajmo jim priznati za našo veliko udeležbo ter jim obenem damo še večji pogum za nadaljno delovanje za boljšo in večjo SDZ.

Frank Pugelj, tajnik.

Meseca decembra smo do iz glavnega urada pismo, društvo plačevalo po 10 centov za dotične, ki so v armadi. Štvo odklanja vso naklado. Na januarski seji 1919 je prečitano pismo iz glavnega urada, v katerem se protest proti društvenemu poslovanju. Odgovor društva je bil, da ni odbor nima pravice protestirati, dokler se društveni odločeni in člani drže pravil SDZ.

Meseca majnika 1919 društvo zopet podalo v pravnaravo in sicer se je priredilo izlet.

Dne 15. maja 1919 je bil ljen delegatom SDZ John mažič, namestnik Anton Luš — Pride še. Pozdrav! Joseph Ban, tajnik.

Iz zgodovine društva nica št. 12 SDZ

Na seji 12. aprila 1917 se prečitalo pismo od Jugoslovskega odbora, ki prosi za pporo od slovenskih roj. Sklep je bil, da se jim pošlje vsak mesec \$1.00. Zapisan ni, v kak namen.

Meseca julija 1917 je društvo imelo izlet in sicer na Lovi Petkovskovo farmo.

Dne 9. avgusta 1917 je zastavljen predlog po bratu ton Remcu za nabavo društvene zastave. Predlog je bil sprejet na prihodnjo sejo.

Na seji 13. septembra se je vnela debata glede štvene zastave. Na pripom sobrata John Tomažiča misel o nabavi društvene zastave je bila opuščena.

Na seji 11. oktobra je zastavljen predlog za nakup erty bondov. Predlog ni sprejet.

Na novembski seji sta izvoljena zastopnikom S. N. ma John Jančar in Joseph dar.

V zapisniku iz letne seje razvidno, da je bil za leto izvoljen sledeči odbor: predsednik Louis Merhar, tajnik Val. Zbačnik, blagajnik Vidmar, podpredsednik Virant, zapisnikar Joe Bog Nadzorniki: Anton Remec, tija Križman, Joe Sadar; znik dr. F. J. Kern. Na tej se je spreminilo, da društvo zboruje vsako tretjo nedeljo meseca.

Na seji 17. marca 1918 sta izvoljena dva delegata N. Dom in sicer Louis Mer in Anton Lušin. Sklenilo se je da se kupi za \$50 volnih za kolektorja S. N. Doma bila izvoljena Joe Bogoli Joe Valenčič.

Dne 19. maja 1918 je bil ljen ponovno predlog za društvene zastave. Za pre je bilo oddanih 21 glasov. 19. Vso stvar so imeli za pre beti Anton Lušin, Frank Vir Anton Remec, Louis Mer. Nadalje je bil sprejet pred da vsak član plača \$1.50 za kup zastave.

Dne 21. junija 1918 je štvo sklenilo, da kupi eno do današnje St. Clair Savings Loan Co.

Dne 18. avgusta je bil sk da se korporativno udelež blagoslovljenja zastave društva Mir št. 10 SDZ. Dalje se je nalo ter izvolilo tri člane, nastopajo naše društvo na se seje od društva Slovenec dne 6. septembra. Imen John Jančar, Frank Virant, Valentin Zbačnik.

Iz zapisnika septembra se je razvidno, da je bil sk da se korporativno udelež blagoslovlitve zastave društva sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ.

Na 25. septembra je bilo redna seja. Predlog, da se zastava blagoslovi, je dobil glasov. Proti, da se zastava vije, je bilo oddanih 12 glasov. Sprejet predlog, da se zast razvije na 1. decembra 1919. Botra zastava sta bila Nick mar in Mrs. Lušin.

Meseca decembra smo do iz glavnega urada pismo, društvo plačevalo po 10 centov za dotične, ki so v armadi. Štvo odklanja vso naklado.

Na januarski seji 1919 je prečitano pismo iz glavnega urada, v katerem se protest proti društvenemu poslovanju. Odgovor društva je bil, da ni odbor nima pravice protestirati, dokler se društveni odločeni in člani drže pravil SDZ.

Meseca majnika 1919 društvo zopet podalo v pravnaravo in sicer se je priredilo izlet.

Dne 15. maja 1919 je bil ljen delegatom SDZ John mažič, namestnik Anton Luš — Pride še. Pozdrav! Joseph Ban, tajnik.

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nametnem izvirniku E. Mays

"No, tisti slavni zdravnik je živel pred dve sto leti. Tisti-krat je morebiti veljalo, kar je napisal, dandanes pa bi se mu smejali."

"O, ne smejemo se mu!"

"Tvoji nazori so pač silno zastareli! Ne spadajo več v našo dobo. Dandanes poznamo vse drugačna sredstva za zdravljenje zlomljenih udov."

Pa ostaniva pri sadreni obvezi! Si si pogledal svoj tarbuš?"

"Kako bi ga naj ne bil videl? Tistale mala strupena žaba mi ga je pomolil čisto pod nos!"

"Pa povej, kako obliko ima, odkar smo ti ga posadrali in namočili!"

"Kako obliko —? Žalostno obliko ima! Belemu loncu je podoben. In tisti lonec ima podobno moje častitljive glave."

"Da! In sicer čisto natančno podobno tvoje častitljive glave! In poglej si svoj kufan! Ali ni podoben skorji, ali se ne prilaga natančno tvojemu telesu? In če vzameš tarbuš ali kufan kos platna, ga ovijes krog noge ali roke in pomočiš v sadreno kašo, se bo ovov v nekaj minutah strdil v skorjo, ki se bo natančno prilagala nogi ali roki. Ako hočeš torej oviti na primer zlomljeno nogo ali roko, pa v povoj, ki se bo točno prilagalo obliki zlomljenega uda, boš namočil povoj v sadreno kašo. In v nekaj minutah je ud povezan trdno in varno in povoj prav nič ne tišči noge, ker se njeni obliki prilaga."

Strmel je v mene, po obrazu mu je igralo, spoznanje mu je prihajalo.

"A —! O —!" je hlatal. In potem je šinilo življenje v njegovo glavo.

Obrnil se je k Halefu. "Sne mi mi še enkrat tarbuš!"

Sam si ga namreč ni mogel sneti, ker so mu roke tičale v skorjastih rokavih.

Halef mu je spet pomolil okameneli tarbuš pod nos. Nadaljeval sem pouk.

"Se bolje je, če ovov najprej namočiš v sadreno kašo in ga mokrega ovijes krog zlomljenega uda. In da strjena sadra ne tišči, lahko še prej ovijes zlomljeni ud z vato. Mehko in varno bo počival v trdnem ovovu."

Spet je strmel v mene.

"Allah —! Allah —! Kaka imenitna iznajdba —! Kaka krasna iznajdba! Hitim! Bežim! To si moram zapisati!"

Skočil je na noge in planil k vratom.

"Čakaj!" je vpil Halef za njim. "Vzemi s seboj tudi kofar! In pokrij si dostojanstvo svoje glave s tarbušem!"

Obstal je. Čudovit prizor je nudil.

Kufan se mu je strdil med sedenjem in ko je planil, je počila sadrena skorja, pokala križem in se drobila. Zadnji del strjenega kufana je silil naprej in ga oviral pri hoji.

Pomolil je roke za hrbet in prosil Halefa.

"Potegni! Ven moram!"

Halef je zgrabil in vlekel, hekim je silil iz kufana in silil in šinil nazadnje s toliko silo iz sadrene skorje, da se je kakor iz topa izstreljen zagnal skozi odprta vrata ter padel po tleh.

Brž se je pobral in kričal: "Vrnem se! Vrnem se! Koj se vrnem!"

Ni se več ozrl, izginil je na ulici.

Tako je bil navdušen, tako se mu je mudilo domov, prej ko mogče bi si bil rad napisal dragoceno znanje o sadreni obvezi, da je čisto pozabil na kufan, na copate, na tarbuš in na svoj zdravniški pribor. Bos, gologlav in v spodnji obleki je zdirjal po ulicah.

Bil je zdravnik z dušo in telesom, ukažen človek, znal pa ni druga ko tisto, kar so znali njegovi rojaki.

Osnajžili smo sobo. Podobna je bila kiparski delavnici, ki jo je razdel potres. Kosi strjene sadre so ležali naokoli, sadrena moka je pokrivala tla in mize, po vsej sobi je ležal razmetan zdravniški pribor in po zraku je valovel droben prah.

Tovariši so zložili skorjasti kufan na stol, pobrali klešče, skarje, lopatice in klistirko ter zložili orodje v košaro. Tudi moje sobico so mi pripravili.

Očko mi je prinesel sveže mrzle vode, kopal sem si v njej nogo in v svoje veselje kmalu ugotovil, da upada otek. Tudi bolečin nisem več čutil.

Zanesli so me v sobico in položili v posteljo. Kake tri ure sem že ležal in pravkar sem mislil poslati po novo sadro, ker sem prejšnjo vso porabil za "nazorni pouk," pa po gazovino in vato, ko sem čul iz gostilniške sobe hekimov glas.

"Kje je effendi?"

"V sobi," je odgovoril Halef. "Napovej me!"

Halef je odprl vrata in hekim je vstopil.

Ampak kak je bil —! Obšel se je, kot da misli iti v svate. Sinjemoder svilen kufan mu je odeval telo od brade do gležnjev, noge so tičale v copatah iz finega safijana in glavo je krasil modro in belo prižast turban z granatno spono. Njegov obraz je bil nabran v svečane gube in njegova hoya je bila sila dostojanstvena.

Pri vratih je obstal, prekrizal roke na prsih, se globoko priklonil in povedal:

"Effendi, prišel sem, da se ti zahvalim in te počastim. Dovolj, da vstopim!"

Svečano se mi je spet priklonil.

"Stopi bliže! Dobrodošel si!"

Stopil je tri majhne korake, se spet priklonil, narahlo poklašljaj in dejal:

"Effendi, tvoja glava je zibelka človeškega razuma in v tvojih možganih je sedež vede in znanja vseh narodov. Tvoj razum je cster ko rezilo britve in tvoje misli so pronicave ko igla, ki z njo prebadamo nevarne tvore. Zato je bilo tebi usojeno, da si rešil vprašanje, kako je treba zdraviti zlomljene, zvinjene in izpahnjene ude. Tvoja duhovitost je pregledala vse svetove in preiskala vse vede pa našla žvepleno kislino apnenec, ki ga navadni ljudje imenujejo sadro. Pridjal si vode in zmešal sadro v kašo, jo namazal na platno in ovil z njo sklepe, kosti in cevi telesa, da bi bile trdne in varne."

(Dalje prihodnjič)

Newburške novice

"Moja žena me z likalnikom napodi iz hiše, potem se pa vse de in joka, ker je pri odhodu niseem poljubil," je dejal v nedeljo večer v igri, "Bogata vdova," Tim Shea, katerega je izvrstno predstavljaj Charles Stanis, Miss Teresa Kodek je igrala bogato vdovo in jo tako izvrstno predstavila, da se je zdelo, kot da je vse res. Matt Zakrajšek je imel vlogu njenega sina in Miss Mary Strekel vlogu hčerke od Tim Shea. Oba sta svoje vloge prav razumela. Včasih sta se skregala, potem pa zopet hitro pozabila svoj prepri. Paul Miller je poznani igravec, zato se poslušalci niso motili, ko so pričakovali nekaj dobrega od njega. Miss Elsie Supan kot Kathleen O'Conner in pa John Prhne kot Fred Grady sta se živela v svoje vloge tako natančno, da smo jih za mislili iti mirit, ko sta se sprla. Martin Jerič je bil detektiv in Josephine Hočevar sluškinja. Oba sta se izkazala dobra igravca, ki sta brez strahu nastopala v svojih vlogah. Ludvik Lekan, Jean Snyder in Bernadett Supan so imeli vloge otrok. Jo, kulisi pa je igrala še ena oseba, ki je imela pravo za prav najtežjo vlogo, to je bila Miss Frances Lekan, ki je suflirala pri vajah in na dan igre. Pomagala ji je Miss Frances Petrich. Igravci so nam napravili lep večer zabave, za kar jim izražamo zahvalo. Igra je že sama na sebi zanimiva in polna šaljivih prizorov in smešnih odnošajev, katere so igravci, ne sicer perfektno, vendar pa, oziraje se na vse okoliščine, prav dobro izvršili. Še posebno pa jim vemo zahvalo zato, ker so se trudili v korist blaginje za novo cerkev. Zda pa naj se prikažejo prav kmalu še slovenski igravci. To igro pa so igravci pripravili predstaviti brezplačno tudi drugje, ako dobijo vabilo kmalu, predno so vloge pozabljene.

Prihodnjo nedeljo bo pela ta velika puta za društvo Mir št. 10 SDZ, ki obhaja svojo 25-letnico obstanka. Zjutraj ob pol 8 bodo imeli skupno sv. mašo za žive in mrtve člane tega društva. Prav gotovo bo resnica, da se je v teku 25 let že mnogo članov preselilo tja čez, kjer ni več kekega boja za kruh. Tam je najboljši "insurence," to se pravi zavarovanje proti bedi in potrebi, ker vsega tega ni več, ako je bil človek pameten, da je želel voljo božjo spoštovati, dokler je živel na tem svetu. Društvu čestitamo, da ves ta čas, ko se je bori- lo proti bedi, se je tudi zavedalo, da je človek iz duše in telesa ter da mora za oboje skrbeti in pametno je edino le to, če skrbi za oboje. Društvo Mir je obdržalo svoj katoliški značaj. Čast mu! Naj toraj cvete in raste tudi v bodoče.

Enega velikega človeka smo videli na naših cestah, sem pa tja zadnje dni. Opazili smo pa tudi, da ima še vedno svoj valj- liv smehljaj in prijaznost, kaj- jo je vedno imel. Ta velikan je

Anton Rozman, nadebudni orga- nist in pevovodja pri slovenski fari v Jolietu. Tone je tukaj doma, tukaj je gor zrastel — tako pravijo Gorenjci, dasi doli men- da nikdo ne rase. Toraj Tone je tukaj se rodil, tukaj po naših ce- stah se igral, tukajšna okna po- bijal z žogo in tudi nekaj časa bil tukaj za pomožnega organista.

Veseli nas, da se še vedno spomi- nja na našo vas. Tega se bo men- da, dokler bo njega mama osta- la in njegove sestre v Novem mestu. Dobrodošli. Adijo, pa kmalu zopet med nas.

Ferfolia Furniture Co. je zad- nje tedne prenavljala svoje pro- store na 80. cesti. Vse prebarva- no, vse prenovljeno, da zgleda kot bi bilo čisto novo. Tako je lepo. Vsak napredek je nasebi- ni v korist, zato naj se tudi na- selbina zaveda tega, kadar kupi- je pohištvo. Ferfolia Furniture Co. imamo tudi zahvaliti za le- po pohištvo, ki smo ga rabili zad- no nedeljo pri igri. Iskrena za- hvala.

The South End Improvement League je sklicala sejo za neka- tera izboljšanja v tej okolici. Po- vabila je še druge organizacije, da s skupnimi močmi apelira na mestno oblast za potrebne po- pravke in naprave. Le z skup-nimi močmi se more kaj doseči. To ve vsak. Toda povsod navzo- ča čudna "kranjsko slovenska" zavist je imela tudi tukaj svoj opravke. Dokler bomo gledali, kdo je Poljak in kdo Slovenec ob- sličnih prilikah, ne bomo daleč prišli. Če bomo Slovenci tako ne- strpni, bomo še v nebesih morali imeti svoj kot in še v svojem- kotu bo morda vsak imeti dva angela varuha okoli sebe, da se ne bo pričkal s sosedom — to se pravi, če bomo tako srečni, da s- ploah tja gri kam v bližino pri- demo. Zavist in netolerantnost sta dva grda naša greha.

Zgodovina društva Mir št. 10 SDZ

(Piše John J. Kaplan)

Kakor je bilo že pred časom poročano, bo društvo Mir št. 10 SDZ praznovalo svoj srebrni ju- bilej v nedeljo 16. januarja 1938 ob sedmih zvečer z banke- tom v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti. Za to priliko sem se namenil napisati nekoli- ko zgodovine tega društva.

Ko sem prebral prvi zapis- nik, sem opazil tole. Po sklicani izredni seji newburških roja- kov, se je ustanovilo novo slo- venko podporno društvo z ime- nom "Mir," ki se je priključilo k Slovenski dobrodelni zvezi na 12. januarja 1913.

Kot ustanovitelji novega dru- štva so bili sledeči: Joseph Frankovič, Jacob Jančar, An- drej Slak, Frank Stavec, Alojz Adler, Anton Miklačić, Joseph Rogel, John Martinšek, Frank Skufca, Florijan Cesar, Anton Meljač, Jacob Kastelic, Anton Gole, Joseph Juh, Alojzij Bar- le, Alojzij Verček, Frank Jer-

nejčič, Karol Banko, Joseph Je- rič, Ignac Blaznik, John Marin- čič in Alojzij Godec.

Izmed ustanoviteljev so bili izvoljeni v začasni odbor: pred- sednik Joseph Frankovič, taj- nik Andrej Slak, blagajnik Ja- cob Jančar.

Ti so bili možje in fantje slo- venške korenine v Newburgu, ki so ustanovili to naše prvo društvo, spadajoče k SDZ. Dru- gi mesec so že imeli svojo redno mesečno sejo na 16. februarja 1913. Prvi njih sklep je bil, da predsednik odpre sejo z mo- litvijo in seje zaključuje z mo- litvijo. Tako se še danes godi pri društvu. Ali se morda ti ustanovniki danes kesajo, ki so tako začeli svoj dnevni red na sejah? Pač mislim, da ne. Brez molitve ni nobenega uspeha. Temu so priča današnji člani, ki spadajo k temu našemu dru- štvu. Ravno tako se tudi ne sliši nobenega prepira med član- stvom, ampak vlada med njimi pravi mir in zadovoljstvo. Ali more kdo reči, da to ni res? To- rej bratje in sestre, le tako na- prej in dosegli bomo še več uspeha.

Prvi upravni odbor za dru- štvo je bil: predsednik Ignac Blaznik, podpredsednik Andrej Slak (sedaj član društva št. 20), tajnik Frank Stavec, bla- gajnik Jacob Jančar, zapisni- kar Jacob Kastelic, reditelj An- ton Gole, vratar Alojzij Godec; nadzorniki: Alojzij Verček, John Marinčič in John Martin- šek. Društveni zdravnik je bil dr. Kuta. Plača prvega tajnika je bila \$5.00 na leto.

Izmed ustanovnikov so že šli po svoje večno plačilo sledeči člani: Ignac Blaznik in Joseph Jerič.

Pri društvu so še sledeči usta- novni člani: Anton Meljač, Frank Jernejčič, Florijan Ce- sar, Joseph Rogel.

Društvo ima tudi dva glavna odbornika. Prvi je bil izvoljen na konvenciji, ki se je vršila na 80. cesti in je bil izvoljen v fi- nančni odbor, namreč Joseph Lekan st., ki je še danes v glav- nem odboru. Drugi je pa tajnik našega društva, Frank J. Shus- ter, ki je bil izvoljen na konven- ciji, ki se je vršila v Girard, O., in ki je danes predsednik glav- nega nadzornega odbora.

Napravil sem pa tudi nekaj inventar, ki sploh ni bilo moje delo, ampak sem si mislil, da enkrat v 25 letih je čas, da člani vedo, kako je društvo napredo- valo v tem času.

Prvič, poslali smo na SDZ za smrtninski, bolniški in druge asesmente vsoto \$134,276.08. Prejeli pa smo od SDZ sledeče: za bolniške podpore, operacije, porodne in odškodninske pod- pore vsoto \$19,527.76. Za umr- le člane in članice (umrlo je 36 članov v odraslem in mladins- kem oddelku), vsoto \$19,853. Skupno smo prejeli od Zveze \$39,380.76. Če odštejemo, kar smo mi poslali Zvezi in kar smo prejeli, ima društvo čistega pre- ostanka v glavnem uradu od 12. januarja 1913 pa do 31. decem- bra 1937 vsoto \$94,885.32.

Ta račun je bil prebran na

nejčič, Karol Banko, Joseph Je- rič, Ignac Blaznik, John Marin- čič in Alojzij Godec.

Izmed ustanoviteljev so bili izvoljeni v začasni odbor: pred- sednik Joseph Frankovič, taj- nik Andrej Slak, blagajnik Ja- cob Jančar.

Ti so bili možje in fantje slo- venške korenine v Newburgu, ki so ustanovili to naše prvo društvo, spadajoče k SDZ. Dru- gi mesec so že imeli svojo redno mesečno sejo na 16. februarja 1913. Prvi njih sklep je bil, da predsednik odpre sejo z mo- litvijo in seje zaključuje z mo- litvijo. Tako se še danes godi pri društvu. Ali se morda ti ustanovniki danes kesajo, ki so tako začeli svoj dnevni red na sejah? Pač mislim, da ne. Brez molitve ni nobenega uspeha. Temu so priča današnji člani, ki spadajo k temu našemu dru- štvu. Ravno tako se tudi ne sliši nobenega prepira med član- stvom, ampak vlada med njimi pravi mir in zadovoljstvo. Ali more kdo reči, da to ni res? To- rej bratje in sestre, le tako na- prej in dosegli bomo še več uspeha.

Prvi upravni odbor za dru- štvo je bil: predsednik Ignac Blaznik, podpredsednik Andrej Slak (sedaj član društva št. 20), tajnik Frank Stavec, bla- gajnik Jacob Jančar, zapisni- kar Jacob Kastelic, reditelj An- ton Gole, vratar Alojzij Godec; nadzorniki: Alojzij Verček, John Marinčič in John Martin- šek. Društveni zdravnik je bil dr. Kuta. Plača prvega tajnika je bila \$5.00 na leto.

Izmed ustanovnikov so že šli po svoje večno plačilo sledeči člani: Ignac Blaznik in Joseph Jerič.

Pri društvu so še sledeči usta- novni člani: Anton Meljač, Frank Jernejčič, Florijan Ce- sar, Joseph Rogel.

Društvo ima tudi dva glavna odbornika. Prvi je bil izvoljen na konvenciji, ki se je vršila na 80. cesti in je bil izvoljen v fi- nančni odbor, namreč Joseph Lekan st., ki je še danes v glav- nem odboru. Drugi je pa tajnik našega društva, Frank J. Shus- ter, ki je bil izvoljen na konven- ciji, ki se je vršila v Girard, O., in ki je danes predsednik glav- nega nadzornega odbora.

Napravil sem pa tudi nekaj inventar, ki sploh ni bilo moje delo, ampak sem si mislil, da enkrat v 25 letih je čas, da člani vedo, kako je društvo napredo- valo v tem času.

Prvič, poslali smo na SDZ za smrtninski, bolniški in druge asesmente vsoto \$134,276.08. Prejeli pa smo od SDZ sledeče: za bolniške podpore, operacije, porodne in odškodninske pod- pore vsoto \$19,527.76. Za umr- le člane in članice (umrlo je 36 članov v odraslem in mladins- kem oddelku), vsoto \$19,853. Skupno smo prejeli od Zveze \$39,380.76. Če odštejemo, kar smo mi poslali Zvezi in kar smo prejeli, ima društvo čistega pre- ostanka v glavnem uradu od 12. januarja 1913 pa do 31. decem- bra 1937 vsoto \$94,885.32.

Ta račun je bil prebran na

nejčič, Karol Banko, Joseph Je- rič, Ignac Blaznik, John Marin- čič in Alojzij Godec.

Izmed ustanoviteljev so bili izvoljeni v začasni odbor: pred- sednik Joseph Frankovič, taj- nik Andrej Slak, blagajnik Ja- cob Jančar.

Ti so bili možje in fantje slo- venške korenine v Newburgu, ki so ustanovili to naše prvo društvo, spadajoče k SDZ. Dru- gi mesec so že imeli svojo redno mesečno sejo na 16. februarja 1913. Prvi njih sklep je bil, da predsednik odpre sejo z mo- litvijo in seje zaključuje z mo- litvijo. Tako se še danes godi pri društvu. Ali se morda ti ustanovniki danes kesajo, ki so tako začeli svoj dnevni red na sejah? Pač mislim, da ne. Brez molitve ni nobenega uspeha. Temu so priča današnji člani, ki spadajo k temu našemu dru- štvu. Ravno tako se tudi ne sliši nobenega prepira med član- stvom, ampak vlada med njimi pravi mir in zadovoljstvo. Ali more kdo reči, da to ni res? To- rej bratje in sestre, le tako na- prej in dosegli bomo še več uspeha.

Prvi upravni odbor za dru- štvo je bil: predsednik Ignac Blaznik, podpredsednik Andrej Slak (sedaj član društva št. 20), tajnik Frank Stavec, bla- gajnik Jacob Jančar, zapisni- kar Jacob Kastelic, reditelj An- ton Gole, vratar Alojzij Godec; nadzorniki: Alojzij Verček, John Marinčič in John Martin- šek. Društveni zdravnik je bil dr. Kuta. Plača prvega tajnika je bila \$5.00 na leto.

Izmed ustanovnikov so že šli po svoje večno plačilo sledeči člani: Ignac Blaznik in Joseph Jerič.

Pri društvu so še sledeči usta- novni člani: Anton Meljač, Frank Jernejčič, Florijan Ce- sar, Joseph Rogel.

Društvo ima tudi dva glavna odbornika. Prvi je bil izvoljen na konvenciji, ki se je vršila na 80. cesti in je bil izvoljen v fi- nančni odbor, namreč Joseph Lekan st., ki je še danes v glav- nem odboru. Drugi je pa tajnik našega društva, Frank J. Shus- ter, ki je bil izvoljen na konven- ciji, ki se je vršila v Girard, O., in ki je danes predsednik glav- nega nadzornega odbora.

nejčič, Karol Banko, Joseph Je- rič, Ignac Blaznik, John Marin- čič in Alojzij Godec.

Izmed ustanoviteljev so bili izvoljeni v začasni odbor: pred- sednik Joseph Frankovič, taj- nik Andrej Slak, blagajnik Ja- cob Jančar.

Ti so bili možje in fantje slo- venške korenine v Newburgu, ki so ustanovili to naše prvo društvo, spadajoče k SDZ. Dru- gi mesec so že imeli svojo redno mesečno sejo na 16. februarja 1913. Prvi njih sklep je bil, da predsednik odpre sejo z mo- litvijo in seje zaključuje z mo- litvijo. Tako se še danes godi pri društvu. Ali se morda ti ustanovniki danes kesajo, ki so tako začeli svoj dnevni red na sejah? Pač mislim, da ne. Brez molitve ni nobenega uspeha. Temu so priča današnji člani, ki spadajo k temu našemu dru- štvu. Ravno tako se tudi ne sliši nobenega prepira med član- stvom, ampak vlada med njimi pravi mir in zadovoljstvo. Ali more kdo reči, da to ni res? To- rej bratje in sestre, le tako na- prej in dosegli bomo še več uspeha.

Prvi upravni odbor za dru- štvo je bil: predsednik Ignac Blaznik, podpredsednik Andrej Slak (sedaj član društva št. 20), tajnik Frank Stavec, bla- gajnik Jacob Jančar, zapisni- kar Jacob Kastelic, reditelj An- ton Gole, vratar Alojzij Godec; nadzorniki: Alojzij Verček, John Marinčič in John Martin- šek. Društveni zdravnik je bil dr. Kuta. Plača prvega tajnika je bila \$5.00 na leto.

Izmed ustanovnikov so že šli po svoje večno plačilo sledeči člani: Ignac Blaznik in Joseph Jerič.

Pri društvu so še sledeči usta- novni člani: Anton Meljač, Frank Jernejčič, Florijan Ce- sar, Joseph Rogel.

Društvo ima tudi dva glavna odbornika. Prvi je bil izvoljen na konvenciji, ki se je vršila na 80. cesti in je bil izvoljen v fi- nančni odbor, namreč Joseph Lekan st., ki je še danes v glav- nem odboru. Drugi je pa tajnik našega društva, Frank J. Shus- ter, ki je bil izvoljen na konven- ciji, ki se je vršila v Girard, O., in ki je danes predsednik glav- nega nadzornega odbora.

Napravil sem pa tudi nekaj inventar, ki sploh ni bilo moje delo, ampak sem si mislil, da enkrat v 25 letih je čas, da člani vedo, kako je društvo napredo- valo v tem času.

Prvič, poslali smo na SDZ za smrtninski, bolniški in druge asesmente vsoto \$134,276.08. Prejeli pa smo od SDZ sledeče: za bolniške podpore, operacije, porodne in odškodninske pod- pore vsoto \$19,527.76. Za umr- le člane in članice (umrlo je 36 članov v odraslem in mladins- kem oddelku), vsoto \$19,853. Skupno smo prejeli od Zveze \$39,380.76. Če odštejemo, kar smo mi poslali Zvezi in kar smo prejeli, ima društvo čistega pre- ostanka v glavnem uradu od 12. januarja 1913 pa do 31. decem- bra 1937 vsoto \$94,885.32.

Ta račun je bil prebran na

nejčič, Karol Banko, Joseph Je- rič, Ignac Blaznik, John Marin- čič in Alojzij Godec.

Izmed ustanoviteljev so bili izvoljeni v začasni odbor: pred- sednik Joseph Frankovič, taj- nik Andrej Slak, blagajnik Ja- cob Jančar.

Ti so bili možje in fantje slo- venške korenine v Newburgu, ki so ustanovili to naše prvo društvo, spadajoče k SDZ. Dru- gi mesec so že imeli svojo redno mesečno sejo na 16. februarja 1913. Prvi njih sklep je bil, da predsednik odpre sejo z mo- litvijo in seje zaključuje z mo- litvijo. Tako se še danes godi pri društvu. Ali se morda ti ustanovniki danes kesajo, ki so tako začeli svoj dnevni red na sejah? Pač mislim, da ne. Brez molitve ni nobenega uspeha. Temu so priča današnji člani, ki spadajo k temu našemu dru- štvu. Ravno tako se tudi ne sliši nobenega prepira med član- stvom, ampak vlada med njimi pravi mir in zadovoljstvo. Ali more kdo reči, da to ni res? To- rej bratje in sestre, le tako na- prej in dosegli bomo še več uspeha.

Prvi upravni odbor za dru- štvo je bil: predsednik Ignac Blaznik, podpredsednik Andrej Slak (sedaj član društva št. 20), tajnik Frank Stavec, bla- gajnik Jacob Jančar, zapisni- kar Jacob Kastelic, reditelj An- ton Gole, vratar Alojzij Godec; nadzorniki: Alojzij Verček, John Marinčič in John Martin- šek. Društveni zdravnik je bil dr. Kuta. Plača prvega tajnika je bila \$5.00 na leto.

Izmed ustanovnikov so že šli po svoje večno plačilo sledeči člani: Ignac Blaznik in Joseph Jerič.

Pri društvu so še sledeči usta- novni člani: Anton Meljač, Frank Jernejčič, Florijan Ce- sar, Joseph Rogel.

Društvo ima tudi dva glavna odbornika. Prvi je bil izvoljen na konvenciji, ki se je vršila na 80. cesti in je bil izvoljen v fi- nančni odbor, namreč Joseph Lekan st., ki je še danes v glav- nem odboru. Drugi je pa tajnik našega društva, Frank J. Shus- ter, ki je bil izvoljen na konven- ciji, ki se je vršila v Girard, O., in ki je danes predsednik glav- nega nadzornega odbora.

Napravil sem pa tudi nekaj inventar, ki sploh ni bilo moje delo, ampak sem si mislil, da enkrat v 25 letih je čas, da člani vedo, kako je društvo napredo- valo v tem času.

Prvič, poslali smo na SDZ za smrtninski, bolniški in druge asesmente vsoto \$134,276.08. Prejeli pa smo od SDZ sledeče: za bolniške podpore, operacije, porodne in odškodninske pod- pore vsoto \$19,527.76. Za umr- le člane in članice (umrlo je 36 članov v odraslem in mladins- kem oddelku), vsoto \$19,853. Skupno smo prejeli od Zveze \$39,380.76. Če odštejemo, kar smo mi poslali Zvezi in kar smo prejeli, ima društvo čistega pre- ostanka v glavnem uradu od 12. januarja 1913 pa do 31. decem- bra 1937 vsoto \$94,885.32.

Ta račun je bil prebran na

nejčič, Karol Banko, Joseph Je- rič, Ignac Blaznik, John Marin- čič in Alojzij Godec.

Izmed ustanoviteljev so bili izvoljeni v začasni odbor: pred- sednik Joseph Frankovič, taj- nik Andrej Slak, blagajnik Ja- cob Jančar.

Ti so bili možje in fantje slo- venške korenine v Newburgu, ki so ustanovili to naše prvo društvo, spadajoče k SDZ. Dru- gi mesec so že imeli svojo redno mesečno sejo na 16. februarja 1913. Prvi njih sklep je bil, da predsednik odpre sejo z mo- litvijo in seje zaključuje z mo- litvijo. Tako se še danes godi pri društvu. Ali se morda ti ustanovniki danes kesajo, ki so tako začeli svoj dnevni red na sejah? Pač mislim, da ne. Brez molitve ni nobenega uspeha. Temu so priča današnji člani, ki spadajo k temu našemu dru- štvu. Ravno tako se tudi ne sliši nobenega prepira med član- stvom, ampak vlada med njimi pravi mir in zadovoljstvo. Ali more kdo reči, da to ni res? To- rej bratje in sestre, le tako na- prej in dosegli bomo še več uspeha.

Prvi upravni odbor za dru- štvo je bil: predsednik Ignac Blaznik, podpredsednik Andrej Slak (sedaj član društva št. 20), tajnik Frank Stavec, bla- gajnik Jacob Jančar, zapisni- kar Jacob Kastelic, reditelj An- ton Gole, vratar Alojzij Godec; nadzorniki: Alojzij Verček, John Marinčič in John Martin- šek. Društveni zdravnik je bil dr. Kuta. Pla

Železna cesta

ROMAN

Cowboy je pospešil svoje korake. Allie se ga je krčevito držala za suknjo. Votli, bobneči strelji revolverjev so po-metalni hodnik in s ceste se je razlegalo hripavo vpitje prestrašenih ljudi. Dim popaljenega smodnika je davil Allie za grlo. Bilo ji je, kakor da ji ledeni mozeg v kosteh. Blizu in daleč, povsod so lizali rdeči ognjeni jeziki; videla je človeka, ki je ležal na tleh ter bral in rjovel; čutila je, da se je Larry zdrzil kakor od nenadnega udarca—in tik nato jo je nekaj vročega ošinilo po ramenu. Svinčenka ga je bila prebila od prs do hrbta. Opo-tel se je, toda stopal je dalje. Na pragu širokih vrat je spet ležal ustreljenec; glava mu je bila obrnjena proti cesti in blede obraz ves oblit s krvjo. Samokres, iz katerega se je šel kadilo, je ležal poleg njegove drgečee roke. Ta blede obraz je bil Dayssov.

Larry King je omahnil na prazno ulico in se je ozrl na desno in na levo. "To, sodim, da je to nekako vse!" je dejal zategnjeno, z rahlo pridrušenim glasom.

Opetekaje in spotikaje se je naglo krenil ob stenah, težko oprt na Allieino ramo; toliko da ni pal na obraz. Svetlejšje luči so bile za njima. Pred njima so se pojavile nejasne oblike hitečih postav, ki jih je Allie plašno opazovala.

Cowboy je obstal in omahnil ob steno bližnje hiše. Bled je bil in videti je bilo, kakor da se smehlja.

"Tecite—Allie!" je šepnil. "Ne, ne, ne!" Oklenila se ga

je. "Zadeti ste!... O, Larry, pojdiva dalje!"

"Povejte—mojemu prijatelju—Neal—"

Glava mu je težko pala nazaj in udarila ob les; njegovo telo se je sesedlo, samo steber, ob katerem je stal, ga je še držal pokoncu. Življenje mu je ubežalo iz sivga obraza. Larry Red King je umrl stoje, s samokresom v vsaki roki, in prijateljevo ime je bilo poslednja beseda na njegovih ustnih.

"O Larry, Larry!" je zaječala Allie.

Teči ni mogla več. Toliko da je še šla. Temne postave so se približale. Moči so jo zapustile in ko se je omahovaje zrušila na tla, so jo zgrabile surove roke. Pogledala je—in uzrla nad seboj žareči obraz in iskro se oči Španca Durada.

Ko je Beauty Stantonova odprla oči, je skozi raztrgane krpe obrabljenega platnenega šotora zagledala sinje nebo. Neobičajna tiho okolje nje je še podčrtavala čudno neverjetnost njenega položaja. Slišala je samo tiho, tožno škripanje peska, ki ga je prenašal veter. Kje je bila? Kaj se je bilo zgodilo? Ali so bile to samo žive, moreče sanje?

Čutila je, da leži kakor otprla in se ne more ganiti. Mar ji je tiščalo na mišice težko breme? Njenotelo se ji je zdelo ogromno, polno zamolkle, vrtajoče bolečine; v nogah ni imela nikakega občutka razen mraza, ki se je širil vse više in više.

Počasi je spustila oči okoli sebe. Da, bila je pod šotorom—pod starim, razcapanim, umazanim šotorom; in ležala je na golih tleh. Skozi široko rezo v platnu je videla pas ravnega sveta, pokritega s koli, deskami, golim tramovjem in kupi podrtin. Nato se je zdajci osvestila krute resničnosti. Benton je bil izprazen. Benton je bil zapušen. Benton s svojimi hišami, šotori in prebivalci vred je bil izginil.

Med tem, ko je ležala v nezavesti in so jo morda že imeli za mrtvo, so jo bili zanesli v ta zapuščen šotor. Ometa je bila z nočno haljo, s tisto, ki jo je vsak dan nosila v prvih urah po tem, ko je vstala. Bela obleka, ki jo je imela sinoči na sebi—sinoči ali predsinotnim, —ji je še vedno pokrivala ude, toda ves njen nakit je bil izginil. Nato se je temno spomnila, kako so jo bili vzdignili na zofo, kako so njena dekleta jokala okoli nje in kako so se preplašeni moški boječe plazili okoli njenega ležišča in šepetaje govorili med seboj. Iz njihovih besed je bila posnela, da jo je cowboyev strel pogodil na smrt—in da si je on z orožjem v roki izsilil pot na ulico in tam umrl, naslonjen na zid, dekle pa je palo v oblast svojega preganjalca Durada.

Zdaj je Beauty Stantonova spoznala, da so jo bili v zapuščenem šotoru zapuščenega tabora položili na smrtno ležišče. Zamolkla telesna muka se je oglašala čedalje ostreje; toda niti strah pred smrtjo niti misel na bolečino nista mogla ukleniti njenega duha, ki se je mahoma vzdramil v grenko kesanje. S počasno oseko življenja je upadala tudi pogubna strast. Če bi ji bili dali na izbero, kaj hoče rajši, rešitev in zveličanje svoje duše ali

Neale, da bi bil v teh poslednjih trenutkih pri njej in bi jo držal na rokah, ko bo umirala—gotovo bi se bila odločila za drugo. Oh, da bi vsaj prišel mimo kak vojak, kdorkoli, ki bi mu lahko zaupala svoje spomnilo! Spomnila se je pogrebecev. Velika U. P. R. je pokopavala mrtve, ki jih je ostavljala ob svoji krvavi poti!

Z odmirajočimi rokami je Stantonova preiskala žepe nočne halje in je naposled našla majhno zapisnico in svinčnik. Z otrplimi prsti, toda z bednim duhom je jela pisati Nealov prijatelj je bil.

"Eh, Casey, vražji dečko je bil. Ljudje pravijo, da je počil tudi Stantonovo. In vso tisto lopovsko drhal je pobil. Mislim, da ni noben utegnil kih-niti."

"In, Mac, najboljši in najbolj ogašno delo, ki sva ga kdaj opravila pri U. P. R., je bil pokop teh ljudi."

Pri teh besedah je Caseyeva ogromna roka pokazala na vrsto pravkar zasutih grobov, ki jih je že zapadal leteti pesek pušave. Nato je pobesil lopato in se je sklonil k nepremični postavi.

"Primi ga, Mac."

Spustila sta truplo v jamo. Casey se je vzravnil in se je pokrižal.

"Cel mož je bil."

Nato sta zasula grob.

"Mac, ali ne bi bilo prav, da zaznamujeva grob, kjer počiva

va v zemlji Larry King? Vsaj lesen križ bi mu postavila in bi nanj zapisala ime."

McDermott je nagrbnil svoje rdeče čelo in se je popraskal po plavi bradi. "Čemu pa? Saj vidiš, da vse grobove pesek zasuje."

"Mac, ti si se od nekdaj rad potuhnil, kadar je bilo treba prijeti za delo. Podvizaj se zdaj. Pritisnite, dečki, pritisnite."

"Ali ti ni grozil s svojim pihalnikom in te prestrašil na smrt?"

"Grozil mi je že, grozil, a jaz sem bil hladan kakor tikva. Kinga—hm, na pol sem ponesen, na pol mi je pa žal. In da mi je pokopati Larryja Nealov prijatelj je bil."

"Eh, Casey, vražji dečko je bil. Ljudje pravijo, da je počil tudi Stantonovo. In vso tisto lopovsko drhal je pobil. Mislim, da ni noben utegnil kih-niti."

"In, Mac, najboljši in najbolj ogašno delo, ki sva ga kdaj opravila pri U. P. R., je bil pokop teh ljudi."

Pri teh besedah je Caseyeva ogromna roka pokazala na vrsto pravkar zasutih grobov, ki jih je že zapadal leteti pesek pušave. Nato je pobesil lopato in se je sklonil k nepremični postavi.

"Primi ga, Mac."

Spustila sta truplo v jamo. Casey se je vzravnil in se je pokrižal.

"Cel mož je bil."

Nato sta zasula grob.

"Mac, ali ne bi bilo prav, da zaznamujeva grob, kjer počiva

va v zemlji Larry King? Vsaj lesen križ bi mu postavila in bi nanj zapisala ime."

McDermott je nagrbnil svoje rdeče čelo in se je popraskal po plavi bradi. "Čemu pa? Saj vidiš, da vse grobove pesek zasuje."

"Mac, ti si se od nekdaj rad potuhnil, kadar je bilo treba prijeti za delo. Podvizaj se zdaj. Pritisnite, dečki, pritisnite."

"Ali ti ni grozil s svojim pihalnikom in te prestrašil na smrt?"

"Grozil mi je že, grozil, a jaz sem bil hladan kakor tikva. Kinga—hm, na pol sem ponesen, na pol mi je pa žal. In da mi je pokopati Larryja Nealov prijatelj je bil."

"Eh, Casey, vražji dečko je bil. Ljudje pravijo, da je počil tudi Stantonovo. In vso tisto lopovsko drhal je pobil. Mislim, da ni noben utegnil kih-niti."

"In, Mac, najboljši in najbolj ogašno delo, ki sva ga kdaj opravila pri U. P. R., je bil pokop teh ljudi."

Pri teh besedah je Caseyeva ogromna roka pokazala na vrsto pravkar zasutih grobov, ki jih je že zapadal leteti pesek pušave. Nato je pobesil lopato in se je sklonil k nepremični postavi.

"Primi ga, Mac."

Spustila sta truplo v jamo. Casey se je vzravnil in se je pokrižal.

"Cel mož je bil."

Nato sta zasula grob.

"Mac, ali ne bi bilo prav, da zaznamujeva grob, kjer počiva

va v zemlji Larry King? Vsaj lesen križ bi mu postavila in bi nanj zapisala ime."

McDermott je nagrbnil svoje rdeče čelo in se je popraskal po plavi bradi. "Čemu pa? Saj vidiš, da vse grobove pesek zasuje."

"Mac, ti si se od nekdaj rad potuhnil, kadar je bilo treba prijeti za delo. Podvizaj se zdaj. Pritisnite, dečki, pritisnite."

"Ali ti ni grozil s svojim pihalnikom in te prestrašil na smrt?"

"Grozil mi je že, grozil, a jaz sem bil hladan kakor tikva. Kinga—hm, na pol sem ponesen, na pol mi je pa žal. In da mi je pokopati Larryja Nealov prijatelj je bil."

"Eh, Casey, vražji dečko je bil. Ljudje pravijo, da je počil tudi Stantonovo. In vso tisto lopovsko drhal je pobil. Mislim, da ni noben utegnil kih-niti."

"In, Mac, najboljši in najbolj ogašno delo, ki sva ga kdaj opravila pri U. P. R., je bil pokop teh ljudi."

Pri teh besedah je Caseyeva ogromna roka pokazala na vrsto pravkar zasutih grobov, ki jih je že zapadal leteti pesek pušave. Nato je pobesil lopato in se je sklonil k nepremični postavi.

"Primi ga, Mac."

Spustila sta truplo v jamo. Casey se je vzravnil in se je pokrižal.

"Cel mož je bil."

Nato sta zasula grob.

"Mac, ali ne bi bilo prav, da zaznamujeva grob, kjer počiva

va v zemlji Larry King? Vsaj lesen križ bi mu postavila in bi nanj zapisala ime."

McDermott je nagrbnil svoje rdeče čelo in se je popraskal po plavi bradi. "Čemu pa? Saj vidiš, da vse grobove pesek zasuje."

"Mac, ti si se od nekdaj rad potuhnil, kadar je bilo treba prijeti za delo. Podvizaj se zdaj. Pritisnite, dečki, pritisnite."

"Ali ti ni grozil s svojim pihalnikom in te prestrašil na smrt?"

"Grozil mi je že, grozil, a jaz sem bil hladan kakor tikva. Kinga—hm, na pol sem ponesen, na pol mi je pa žal. In da mi je pokopati Larryja Nealov prijatelj je bil."

"Eh, Casey, vražji dečko je bil. Ljudje pravijo, da je počil tudi Stantonovo. In vso tisto lopovsko drhal je pobil. Mislim, da ni noben utegnil kih-niti."

"In, Mac, najboljši in najbolj ogašno delo, ki sva ga kdaj opravila pri U. P. R., je bil pokop teh ljudi."

Pri teh besedah je Caseyeva ogromna roka pokazala na vrsto pravkar zasutih grobov, ki jih je že zapadal leteti pesek pušave. Nato je pobesil lopato in se je sklonil k nepremični postavi.

"Primi ga, Mac."

Spustila sta truplo v jamo. Casey se je vzravnil in se je pokrižal.

"Cel mož je bil."

Nato sta zasula grob.

"Mac, ali ne bi bilo prav, da zaznamujeva grob, kjer počiva

va v zemlji Larry King? Vsaj lesen križ bi mu postavila in bi nanj zapisala ime."

McDermott je nagrbnil svoje rdeče čelo in se je popraskal po plavi bradi. "Čemu pa? Saj vidiš, da vse grobove pesek zasuje."

"Mac, ti si se od nekdaj rad potuhnil, kadar je bilo treba prijeti za delo. Podvizaj se zdaj. Pritisnite, dečki, pritisnite."

"Ali ti ni grozil s svojim pihalnikom in te prestrašil na smrt?"

"Grozil mi je že, grozil, a jaz sem bil hladan kakor tikva. Kinga—hm, na pol sem ponesen, na pol mi je pa žal. In da mi je pokopati Larryja Nealov prijatelj je bil."

"Eh, Casey, vražji dečko je bil. Ljudje pravijo, da je počil tudi Stantonovo. In vso tisto lopovsko drhal je pobil. Mislim, da ni noben utegnil kih-niti."

"In, Mac, najboljši in najbolj ogašno delo, ki sva ga kdaj opravila pri U. P. R., je bil pokop teh ljudi."

Pri teh besedah je Caseyeva ogromna roka pokazala na vrsto pravkar zasutih grobov, ki jih je že zapadal leteti pesek pušave. Nato je pobesil lopato in se je sklonil k nepremični postavi.

"Primi ga, Mac."

Spustila sta truplo v jamo. Casey se je vzravnil in se je pokrižal.

"Cel mož je bil."

"Menda, Casey."

"In zdaj je videti ta obraz čisto drugačen!... Daj, Mac, pogledj."

Casey se je sklonil in je pobral majhno knjižico, ki je ležala na prsih mrtve žene. Trudoma je listal po njej s svojimi okornimi prsti.

"Mac, tu notri je nekaj napisano!" je vzkliknil.

"Nu, pa čitaj, opica."

"Oh, čitati znam, čeprav mojega pisanja ni dosti prida," je odvrnil Casey in jel z napotom razbirati vrstice. Mahoma pa je prestal in ostro pogledal tovariša.

"Kaj, vraga!... Namenjeno je mojemu prijatelju Nealuljubljeno pismo je in —"

"Ho, tedaj ga spravi za Neala in bodi spodoben in ne čitaj dalje."

Vzdignila sta Beauty Stantonovo s tal in sta jo zanesla na sonce. Njen beli obraz pripovedoval mrko in žalostno zgodbo.

Ignac Slapnik, st.

CVETLIČAR
6102 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 1126

TREBUŠNE PASOVE IN
ELASTIČNE NOGAVICE
mamo v polni zalogi. Pošiljamo
tudi po pošti.
Mandel Drug Co.
15702 Waterloo Rd., Cleveland, O.

SLOVENSKO PODJETJE
BLISS ROAD COAL &
SUPPLY CO.
Najboljši premog in drva.
Pokličite KENMORE 0808
22290 ST. CLAIR AVE.

RAZPIS DELNIŠKE SEJE

Po direktorskem sklepu se razpisuje letna delniška seja korporacije Slovenskega Doma na Holmes Ave. za nedeljo, 16. januarja, 1938.

Pričetek točno ob 1. uri popoldne v zgornji dvorani.

Sklicatelj: Direktorij S. D.

POZOR! POZOR! POZOR!

Kam gremo v soboto večer,
to je na 15. januarja 1938?

I kam drugam kot v

SLOVENSKI DELAVSKI DOM NA WATERLOO RD.

kjer bo

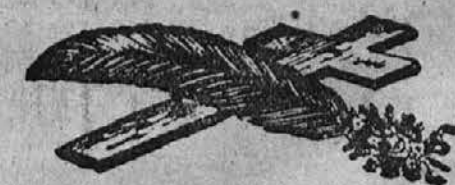
ST. CLAIR RIFLE AND HUNTING CLUB

postregel vse navzoče z najboljšo

srnjakovo večerjo

plesom in drugo vsestransko zabavo. Začeli bomo točno ob osmih. Vsak, ki bo ob osmih tam bo takoj postrežen, drugi, ki pridejo pozneje bodo postreženi kakor hitro se vsedejo k mizi. Ostali bomo dokler vsega ne pospravimo in verjemi, da imamo veliko za pospraviti. Vprašajte člana za vstopnice in sežite po njih, dokler jih je še kaj. Na svidenje!

ZA ST. CLAIR RIFLE & HUNTING CLUB
ODBOR.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebranko vest o veliki izgubi preljubljene in nikdar pozabljene soproge in matere

Josephine Jazbec

ROJENA VIDRIH

ki je po dolgi bolezni previdena s svetimi zakramenti mirno v Gospodu zaspala dne 9. decembra 1937 v starosti 70 let. K večnemu počitku smo jo položili dne 11. decembra 1937 na Calvary pokopališče.

V dolžnost si stežemo, da se iskreno zahvalimo Rev. Max Sodji za podeljene svete zakramente, za spremstvo iz hiše žalosti v cerkev in na pokopališče in za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Posebno se prisrčno zahvalimo vsem, ki so jo obiskovali v bolezni, posebno pa Mrs. Malović, Mrs. Kozelj in Mrs. Umek za pomoč in tolažbo v njeni bolezni ter za vse, kar so nam dobrega storile ob času prevelike žalosti. Kakor tudi lepa hvala vsem, ki ste jo prišli pokopit, vsem, ki so pri nji čuli in molili ter se udeležili pogreba.

Iskrena hvala za podarjene krasne vence, ki so ji v zadnji pozdrav okrasili krsto pokojne in sicer: Frank Jazbec Jr. in družina, družina Joseph Russ, Mrs. Josephine Umek in družina, Mr. in Mrs. Ralph Fust, družina Fr. Gregor, družina Jack Yemec, družina Nick Malović, družina Jos. Widmar, družina R. Ceborn, družina Julius Cerar, Mr. J. Meglen.

Nadalje se želimo prisrčno zahvaliti sledečim za darove za svete maše: družina Anton Russ, Mrs. Agnes Gole in hčere, Mr. Jos. Widmar in družina, Mr. in Mrs. Anton Hribar in Jerman, Mr. in Mrs. Jaklich Sr., Mr. in Mrs. Frank Jaklich, Mr. A. Kordan družina, Mr. John Skully družina, Mr. in Mrs. Jos. Trunkel, Mr. Matt Arko družina, Mary Shellew, Mr. in Mrs. Jos. Marković, Mr. in Mrs. Anton Gross, Mr. Anton Zidar, Mr. in Mrs. Frank Koren, Mr. in Mrs. Frank Skufca, Mr. Anton Kosoglav družina, Mr. in Mrs. Anthony Stefančić Jr., Mr. Martin Svete, Miss Mary Petjak, Mr. in Mrs. Ignac Kenik, Mrs. Louise Mejač, Mr. Rudolph Kenik družina, Mrs. Turk in družina, Mr. in Mrs. Jos. Rogel, Mr. in Mrs. Jim Jamnik, družina Ralph Ceborn, Mr. in Mrs. Jos. Kozelj, Mrs. Margaret Rack.

Prav lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Prav lepa hvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in sinovi za vso prijazno naklonjenost in za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Tebi, preljubljena soproga in draga mati, pa globoko potrti nad Tvojo bridko izgubo želimo, da počivaš v miru v zasluženem počitku. Nebeška luč naj Ti sveti in naj Ti bo lahka ameriška zemlja.

Zalutajoči ostali:

Frank Jazbec, soproga;
Leopolda Russ, hči;
Frank, sin;
1 nečak in 1 nečakinja.

Cleveland, Ohio, 14. januarja 1938.

JOŠKO PENKO, tajnik
Slovenskega Doma na Holmes Ave.

LETNI ZAKLJUČEK LETA 1937
Slovenskega Doma na Holmes Ave.

AKTIVA:

Vrednost poslopja	\$35,000.00
Vrednost zemljišča	2,800.00
Vrednost čitalnice	750.00
Oprema in posoda	1,144.13
Čisti dobiček	2,095.22
	\$41,789.35

PASIVA:

Vknjižba pri SDZ 31. dec. 1937	\$24,699.35
Delniška glavnica 31. dec. 1937	17,090.00

Pregled zgube in dobička Slovenskega Doma:

IZDATKI:

Plačilo, zaostale obresti SDZ	\$ 645.82
Plačilo, tekoče obresti SDZ	1,293.41
Plačilo na glavnico SDZ	213.59
Plačana obveznica	800.00
Plača oskrbnika	704.61
Plača tajnika	180.00
Kurjava	445.86
Razsvetljava	367.47
Voda	85.39
Davki za leto 1937	665.93
Uradna dovoljenja za leto 1937	194.00
Direktorske plače za leto 1936	213.75
Razne plače in popravila	241.89
Potrebščine vzdrževanja	456.18
Čiščenje in perilo	89.41
Starostna zavarovalnina	66.11
Brezposelna zavarovalnina	59.36
Telefon	68.97
Razno	104.40
	\$ 6,896.15

DOHODKI:

Najemnina dvoran v letu 1937	\$ 1,945.75
Najemnina klubovih prostorov	900.00
Najemnina pohištva	56.68
Donos kegljišča leta 1937	1,151.17
Donos garderobe	90.65
Ženski klub Slovenskega Doma	50.00
Darovi	32.00
Donos prireditvev	166.16
Oglasi	486.25
Terjatve na najemnini leta 1937	276.16
Nerazdeljen dobiček 1936	1,079.30
Zguba od 1. jan. do 31. dec. 1937	662.03

Pregled zgube in dobička Club Room Slovenskega Doma:

IZDATKI:

Plače oskrbnikov	\$ 2,579.44
Plača tajnika	175.00
Plača revizorjev	24.00
Davek na vino	97.26
Sales Tax znamke	170.28
Najemnina Slovenskemu Domu	900.00
Uradna dovoljenja za leto 1937	166.00
Potrebščine obratovanja	350.87
Čiščenje in perilo	112.78
Razno	58.50
Dobiček v letu 1937	2,757.25